

Straits Settlements และ Federated Malay States

Straits Settlements

Straits Settlements เป็นกลุ่มดินแดนของบริษัท British East India Company ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้รับอำนาจการปกครองร่วมในฐานะอาณานิคมของจักรวรรดิอังกฤษในปี พ.ศ.2369 ดินแดนเหล่านี้แตกต่างจากบรรดารัฐพื้นเมืองซึ่งภายหลังก่อตั้งเป็นสหพันธรัฐมลายู

Straits Settlements ประกอบด้วยปีนัง (หรือที่เรียกเป็นทางการในบางครั้งว่าเกาะ Prince of Wales Island) สิงคโปร์และเกาะเล็กเกาะน้อยในบริเวณใกล้เคียงอีกนับสิบเกาะ หมู่เกาะและดินแดนของ Dinding จังหวัด Wellesley และเมืองมะละกา

การก่อตั้ง Straits Settlements เป็นผลมาจากสหราชอาณาจักรและเนเธอร์แลนด์ลงนามในสนธิสัญญา Anglo – Dutch Treaty ปี พ.ศ.2367 ตกลงแบ่งหมู่เกาะมลายูออกเป็นโซนอังกฤษซึ่งอยู่ทางเหนือ และโซนดัตช์ทางตอนใต้ สัญญานี้ยังตกลงให้อังกฤษต้องนำดินแดน Bencoolen

(บนเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย) มาแลกกับมะละกา ซึ่งเป็นอาณานิคมของเนเธอร์แลนด์ ส่งผลให้อังกฤษมีอำนาจครอบครองสิงคโปร์โดยไม่มีข้อโต้แย้ง

พ.ศ.2369 ปีนัง มะละกา และสิงคโปร์กลายเป็นส่วนหนึ่งของ Straits Settlements ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของคณะผู้บริหารอังกฤษในอินเดีย

มี George Town เมืองหลวงของเกาะปีนังเป็นเมืองหลวง ต่อมาย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่สิงคโปร์ในปี พ.ศ.2375

วันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2410 Straits Settlements กลายเป็นอาณานิคมของอังกฤษโดยสมบูรณ์ เมื่อมีคำสั่งให้ขึ้นตรงต่อ
สำนักงานอาณานิคมใน

กรุงลอนดอนโดยตรง ก่อนหน้านั้น เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ปีเดียวกันมีพระบรมราชานุญาตให้ Straits Settlements เป็นดินแดน
อาณานิคม ทำให้ผู้ว่าราชการของ Straits Settlements มีอำนาจมากขึ้น ผู้ว่าราชการปกครองอาณานิคมแห่งนี้โดยได้รับความ
ช่วยเหลือจากสภาองคมนตรีที่ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นข้าราชการทั้งหมด และสภานิติบัญญัติซึ่งมีสมาชิกส่วนหนึ่งเป็น
ข้าราชการและอีกส่วนหนึ่งได้รับการแต่งตั้งเข้ามา สมาชิกสภาองคมนตรีมีเสียงข้างมากเหนือสภานิติบัญญัติเล็กน้อย ส่วนงาน
บริหารทั้งในส่วนของ Straits Settlements และสหพันธรัฐมลายูอยู่ในมือของข้าราชการพลเรือนซึ่งผ่านการสรรหาด้วยการจัด
สอบแข่งขันที่ลอนดอนเป็นประจำทุกปี

การเปิดใช้คลองสุเอซในปี พ.ศ.2412 ทำให้การค้าของอังกฤษกับตะวันออกไกลขยายตัวอย่างมหาศาล อาณานิคมปีนังก็
เจริญรุ่งเรืองจากการส่งดีบุกและยางพาราไปนครอาณานิคมจักร ซึ่งมีความต้องการไม่สิ้นสุดอันเป็นผลมาจากการปฏิวัติ
อุตสาหกรรม ความเจริญของปีนังดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาแสวงหาความมั่งคั่งจากทั่วทุกสารทิศ จนทำให้ปีนังกลายเป็นแหล่ง
หลอมรวมวัฒนธรรมอันหลากหลายเข้าด้วยกัน นอกเหนือจากชุมชนหลักของชาวมลายู จีน และอินเดียแล้ว ยังมีชุมชนของ
ชาวอาร์เมเนีย ยิว สยาม พม่า เยอรมัน สวิส อาหรับ สุมาตรา และ Achehese ปัจจุบันแม้ว่าชุมชนเหล่านี้จะสูญหายไปมาก
แล้ว แต่ก็ยังมีความทรงจำตามสถานที่ต่าง ๆ ให้ระลึกถึงได้ เช่น Burma Road, Rangoon Road, Siam Road, Armenian
Street, Acheen Street, Gottlieb Road, Katz Street และ Jewish Cemetery เป็นต้น

Federated Malay States

ศตวรรษที่ 18 จักรวรรดิอังกฤษเริ่มเข้ามามีบทบาทในมหาสมุทรอินเดีย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะต้องการแสวงหาช่องทางทำการค้า
แต่อีกสาเหตุหนึ่งคือต้องการสอบทานอำนาจของฝรั่งเศสด้วย

พ.ศ.2329 สุลต่านแห่ง Kedah ซึ่งอยู่ในระหว่างแสวงหาความช่วยเหลือเพื่อต่อต้านประเทศสยามตกลงให้บริษัท British East
India Company

เช่าเกาะปีนัง

พ.ศ.2362 Sir Thomas Stamford Raffles แห่งบริษัท British East India Company ก่อตั้งสิงคโปร์ขึ้น และในปี พ.ศ.2367 อังกฤษรับมอบมะละกาจากดัตช์ ต่อมาทั้งสิงคโปร์ ปีนังและมะละกา (ซึ่งรวมตัวกันเป็น Straits Settlements) อยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ

ทั้งหมด

นับจากปี พ.ศ.2393 โดยประมาณ ธุรกิจเหมืองดีบุกในแหลมมาเลย์ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้ปกครองชาวมาเลย์และชาวจีนอพยพที่เป็นลูกจ้างเริ่มขัดแย้งกันเรื่องดินแดน อังกฤษจึงเข้าควบคุมรัฐต่าง ๆ ในบริเวณแหลมมาเลย์เอาไว้โดยดำเนินการทางอ้อมผ่านบรรดาผู้ปกครองชาวมาเลย์เพราะกลัวว่าความขัดแย้งเหล่านี้จะทำลายการค้าจนเสียหาย อังกฤษใช้วิธีการทางการทูตและใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ที่ราชวงศ์ต่าง ๆ ก่อเหตุพิพาทกันด้วยการโน้มน้าวให้บรรดาผู้ปกครองยอมรับ “ผู้แทนรัฐบาล” หรือ “ที่ปรึกษา” ของอังกฤษซึ่งจะเข้ามาเป็นผู้ควบคุมนโยบาย

ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 บรรดารัฐพื้นเมืองในแหลมมาเลย์ที่อยู่ในความควบคุมของอังกฤษแยกประเภทเป็น Federated States ได้แก่ Perak, Selangor, Negeri Sembilan และ Pahang ส่วน Unfederated States ซึ่งการควบคุมจะเข้มงวดน้อยกว่า ได้แก่ Johor และรัฐทางตอนเหนือ

อีก 4 รัฐที่อังกฤษยึดมาจากรัฐบาลสยาม (ปัจจุบันคือประเทศไทย) เมื่อปี พ.ศ.2452

ตามระบบการปกครองของอังกฤษ ผู้ที่อยู่ตรงส่วนบนสุดของพีระมิดคือ High Commissioner ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองของ Straits Settlements ด้วย

สำหรับ Borneo ซึ่งเป็นหนึ่งในรัฐของมาเลเซียปัจจุบันนั้นส่วนใหญ่จะอยู่ใต้อิทธิพลของสุลต่านแห่งบรูไนซึ่งเป็นมุสลิมจนถึงศตวรรษที่ 19 ก่อนหน้านั้นชาวยุโรปก็ได้เข้ามาค้าขายกับ North Borneo บ้างแล้วแต่ยังไม่ได้ปักหลักอาศัยอยู่เป็นการถาวร

อย่างไรก็ตาม สุลต่านแห่งบรูไนให้รางวัลกับ James Brooke นักผจญภัยชาวอังกฤษซึ่งช่วยสุลต่านปราบปรามกบฏได้สำเร็จ ด้วยการยกดินแดนและตำแหน่ง Raja of Sarawak ให้ในปี พ.ศ.2384

ราวปี พ.ศ.2448 James Brooke และผู้สืบทอดอำนาจของเขาซึ่งเรียกกันว่า White Rajas ได้ขยายดินแดนออกไปจนถึงบริเวณที่เป็นพรมแดนของ Sarawak ในปัจจุบัน สำหรับดินแดนทางตะวันออกนั้น สุลต่านแห่งบรูไนและซูลูเช่าให้กับพ่อค้าต่างชาติ ต่อมาในปี พ.ศ.2420 กลุ่มการค้าของชาวอังกฤษได้กรรมสิทธิ์การเช่าดินแดนดังกล่าว และภายหลังได้ลงนามในสนธิสัญญากับสุลต่านแห่งบรูไนและซูลูเพื่อให้มีอำนาจเต็มในการครอบครอง

ดินแดนแห่งนี้

พ.ศ.2424 กลุ่มการค้าดังกล่าวได้รับพระบรมราชานุญาตให้ตั้งเป็นบริษัท British North Borneo (Chartered) Company มีอำนาจปกครอง

ดินแดนดังกล่าว

ทั้ง British North Borneo และ Sarawak กลายเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษ (British Protectorates) ในปี พ.ศ.2431